

ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ Η ΑΡΠΑΓΗ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΤΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

1. Η αρπαγή θα πραγματοποιηθεί ξαφνικά.

- «διότι σεις εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί ούτως έρχεται.» (Α' Θεσσαλονικείς ε'2)
- «Θέλει δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί» (Β' Πέτρου γ' 10)
- «Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος» (Ματθαίος κδ' 36)
- Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε ποία ώρα έρχεται ο Κύριος υμών. (Ματθαίος κδ' 42)

Η δεύτερη έλευση Του Κυρίου μας δεν θα λάβει χώρα απροσδόκητα αλλά σε μία σαφώς καθορισμένη χρονική στιγμή, τριάμιση χρόνια μετά από το βδέλυγμα της ερημώσεως (Δανιήλ ιβ' 11 - 1290 μέρες, Αποκάλυψη ια' 2,3 - 42 μήνες ή 1260 μέρες, κ.α.)

2. Η αρπαγή παρομοιάζεται με τη σωτηρία των οικογενειών του Νώε και του Λωτ.

- «Διότι καθώς εν ταις ημέραις ταις προ του κατακλυσμού ήσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, έως της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε πάντας, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. (Ματθαίος κδ' 38-42 / Λουκάς ιζ' 26-37)

Και στις 2 περιπτώσεις ο Κύριος έδωσε το δικαίωμα και την ευκαιρία σε όσους ήθελαν να σωθούν από τη μέλλουσα οργή. Πρώτα λοιπόν έβγαλε από τη μέση τους δικούς Του (την εκκλησία Του) και μετά έστειλε την οργή Του και απόλεσε άπαντας. Αυτή ήταν και η υπόσχεση Του Θεού προς τον Αβραάμ. Ότι αν μέσα στην πόλη είναι μέχρι και 10 δίκαιοι, δεν θα απολέσεις τους δίκαιους μαζί με τους αδίκους. Πρώτα ο Κύριος βγάζει τους δικούς Του και μετά επιτρέπει την οργή Του.

Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στη μεγάλη θλίψη και στις τρομερές θλίψεις που έχει περάσει η ανθρωπότητα ανά τους αιώνες είναι ότι προηγούμενες αποτελούσαν αποτέλεσμα της αμαρτίας του ανθρώπου και την υποταγή της φύσης δια της αμαρτίας στη φθορά. Η μεγάλη θλίψη όμως που θα έρθει την εποχή του αντιχρίστου, θα είναι η οργή του ίδιου Του Θεού προς την ανθρωπότητα (όπως ακριβώς με τα Σόδομα και τον κατακλυσμό του Νώε) και στη θλίψη αυτή δεν θα μπορεί να παρευρίσκεται η εκκλησία, η νύμφη Του Αρνίου.

3. Η αρπαγή πραγματοποιείται ενόσω στη γη υπάρχει εμπόριο, σχετική ευημερία, γίνονται γάμοι, πανηγύρια κ.α.

- (Ματθαίος κδ' 38-42 / Λουκάς ιζ' 26-37)
- «Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη·διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης.» (Λουκάς κα' 34-35)

Τη στιγμή που θα γίνει η αρπαγή της εκκλησίας φαίνεται ότι θα κινδυνεύει ο άνθρωπος από τη μέριμνα, την ακολασία και γενικότερα την καλή ζωή και τις ασχολίες αυτού του κόσμου. Αυτό είναι τελείως ασύμβατο με τα γεγονότα που θα διαδραματίζονται λίγο πριν από τη δεύτερη έλευση του Χριστού, όπου θα έχει γίνει πυρηνικός πόλεμος, θα έχει πεθάνει το 1/3 των ανθρώπων, τα νερά θα έχουν μετατραπεί σε αίμα, το εμπόριο θα έχει ολοσχερώς καταστραφεί και οι άνθρωποι θα φωνάζουν στα όρη να πέσουν και να τους πλακώσουν.

4. Παραλαμβάνονται άνθρωποι που μετέχουν στην παραγωγική διαδικασία και κοιμούνται ήσυχοι στα σπίτια τους.

- «Και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του Νώε, ούτω θέλει εΐσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου·έτρωγον, έπινον, ενύμφευον, ενυμφεύοντο, μέχρι της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν άπαντας. Ομοίως και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του Λώτ· έτρωγον, έπινον, ηγόραζον, επώλουν, εφύτευον, ωκοδόμουν·καθ' ην δε ημέραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε πυρ και θείον απ' ουρανού και απώλεσεν άπαντας. Ωσαύτως θέλει εΐσθαι καθ' ην ημέραν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθή. Κατ' εκείνην την ημέραν όστις ευρεθή επί του δώματος και τα σκεύη αυτού εν τη οικία, ας μη καταβή διά να λάβη αυτά, και όστις εν τω αγρώ ομοίως ας μη επιστρέψη εις τα οπίσω. Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. Όστις ζητήση να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέση αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. Σας λέγω, Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν εΐσθαι δύο επί μιας κλίνης, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφήνεται·δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομού, η μία παραλαμβάνεται και η άλλη αφήνεται·δύο θέλουσιν εΐσθαι εν τω αγρώ, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφήνεται. Και αποκριθέντες λέγουσι προς αυτόν· Που, Κύριε; Ο δε είπε προς αυτούς· Όπου είναι το σώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι αετοί.» (Λουκάς ιζ' 26-37 / Ματθαίος κδ' 38-42)

Κατά τη διάρκεια της επταετίας του αντίχριστου θα μπορεί να μετέχει στην παραγωγική διαδικασία μόνο όποιος έχει του χάραγμα του θηρίου στο δεξί του χέρι ή στο μέτωπο και ο οποίος σύμφωνα με το Λόγο του Θεού είναι καταδικασμένος να υπάγει στην απώλεια (Αποκάλυψη ιδ' 9-11). Επομένως σίγουρα ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει μέρος στην αρπαγή της εκκλησίας. Επίσης, ένας χριστιανός δεν θα μπορεί να κοιμάται ήσυχος με τη γυναίκα του στο σπίτι του κατά της διάρκεια της μεγάλης θλίψης καθώς θα είναι φυγας για να μην τον σκοτώσει ο αντίχριστος.

5. Ο αντίχριστος δεν μπορεί να φανερωθεί αν δεν φύγει πρώτα η εκκλησία.

- «διότι το μυστήριο της ανομίας ήδη ενεργείται, μόνον έως να εκβληθή εκ μέσου ο κωλύων τώρα·και τότε θέλει αποκαλυφθή ο άνομος, τον οποίον ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού.» (Β' Θεσσαλονικής β' 7-8)

Ενόσω υπάρχει το φως στον κόσμο δεν μπορεί να έρθει το σκοτάδι. Πρέπει πρώτα να φύγει από τη μέση το φως του κόσμου που είναι η εκκλησία για να μπορέσει να φανερωθεί ο άνθρωπος της ανομίας, ο αντίχριστος.

6. Η υπόσχεση του Κυρίου είναι να φυλάξει το λαό Του από τη μεγάλη θλίψη

- «Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει εκ της ώρας του πειρασμού, ήτις μέλλει να έλθη επί της οικουμένης όλης, διά να δοκιμάση τους κατοικούντας επί της γης.» (Αποκάλυψη γ' 10)
- «Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου.» (Λουκάς κα' 36)
- «διότι ο Θεός δεν προσδιώρισεν ημάς εις οργήν, αλλ' εις απόλαυσιν σωτηρίας διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (Α' Θεσ. ε' 9)

Ο Κύριος υπόσχεται ρητά και προς τους μαθητές του αλλά και προς την εκκλησία της Φιλαδέλφειας (που θεωρείται από πολλούς σχολιαστές η ορθοτομημένη και ορθοποδούσα εκκλησία των εσχάτων ημερών) ότι θα μας φυλάξει από τη μεγάλη θλίψη που θα έρθει πάνω σε όλο τον κόσμο. Επίσης το ρήμα «εκφύγητε» που χρησιμοποιείται στο ευαγγέλιο του Λουκά μεταφράζεται στα αγγλικά ως *escape* και σημαίνει φυγή, βγάζω από τη μέση, δραπετεύω. Δεν έχει την έννοια ότι ο Κύριος θα μας φυλάξει μέσα στη μεγάλη θλίψη αλλά ότι θα μας βγάλει μέσα από τη θλίψη αυτή που ποτέ άλλοτε η ανθρωπότητα δεν αντίκρισε.

Τέλος, στο 5ο κεφάλαιο της Α' προς Θεσσαλονικής επιστολής, αμέσως μετά από την περιγραφή του γεγονότος της αρπαγής της εκκλησίας, μας τονίζει ότι ο Θεός δεν έχει προσδιορίσει την εκκλησία Του να γευθεί την οργή Του Θεού αλλά να απολαύση την αιώνια σωτηρία Του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Αν η Εκκλησία κατά την περίοδο του αντιχρίστου διώκεται και θανατώνονται μάρτυρες, τότε ο Κύριος αναιρεί την υπόσχεσή Του (Αποκάλυψη γ' 10), πράγμα αδύνατον.

7. Ο ίδιος ο απόστολος Παύλος περιμένει στις μέρες του να γίνει η αρπαγή

- «Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ότι ημείς οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας· επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον, έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους.» (Α' Θεσ. δ' 15-18)
- «Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίζει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή.» (Α' Κορινθίους ιε' 51-52)

Ο ίδιος ο απόστολος ήταν σε πλήρη ετοιμότητα ώστε με το που ακουστεί η σάλπιγγα του Κυρίου να αρπαχθεί δια του Πνεύματος Του Αγίου εις απάντηση Του Κυρίου εις τον αέρα. Αν η αρπαγή τοποθετείται χρονολογικά μετά από τη μεγάλη θλίψη, τότε ο απόστολος των εθνών και όλη η πρώτη εκκλησία δεν θα περίμεναν τον Χριστό αλλά τον Αντίχριστο, το βδέλυγμα της ερημώσεως, τα σημεία και τέρατα ψεύδους και τα κοσμογονικά σημεία που προηγούνται της δεύτερης έλευσης Του Χριστού.

8. Αν η εκκλησία βρίσκεται επί γης, τότε γιατί κηρύττει ο άγγελος;

Ακόμα και μέσα στους πιο μεγάλους διωγμούς, η εκκλησία δεν σταμάτησε να κηρύττει τη σωτηρία του Χριστού:

- «Και έγεινεν εν εκείνη τη ημέρα διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλην των αποστόλων. [...] Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον» (Πράξ. η' 1, 4)

Αντιθέτως, στο βιβλίο της Αποκάλυψης, η ανάγκη να μεταφερθεί το μήνυμα του Θεού διά αγγέλου δημοσίως, δείχνει την απουσία της εκκλησίας από τη γη:

- «Και είδον άλλον άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξη εις τους κατοικούντας επί της γης και εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν, και έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων». (Αποκ. ιδ' 6,7)

9. Κατά την αρπαγή της εκκλησίας συμβαίνει ανάσταση μόνο των «εν Χριστώ» αποθανόντων.

Κατά τη 2^α παρουσία δεν συμβαίνει ανάσταση νεκρών. Μετά το τέλος της χιλιετούς βασιλείας γίνεται ξανά ανάσταση νεκρών η οποία όμως είναι γενική ανάσταση και όχι ανάσταση μόνο των «εν Χριστώ» αποθανόντων.

ΑΡΠΑΓΗ: Ειδική Ανάσταση:

- «επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον» (Α' Θεσ. δ' 16)

ΤΕΛΙΚΗ ΚΡΙΣΗ: Γενική Ανάσταση:

- «Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το οποίον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών». (Αποκ. κ' 12-13)

10. Από το 4^ο κεφάλαιο και μετά του βιβλίου της Αποκάλυψης μέχρι και το 19^ο δεν αναφέρεται η εκκλησία.

Ενώ στα πρώτα τρία κεφάλαια της Αποκάλυψης η εκκλησία αναφέρεται 19 φορές, από το 4^ο και μετά και μέχρι το 19^ο δεν αναφέρεται καθόλου. Γιατί; Διότι με τη προσταγή:

- «Ανάβα εδώ και θέλω σοι δείξει όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα» (Αποκάλυψη δ'1)

γίνεται «ευθύς» (εν ριπή οφθαλμού) η αρπαγή και αρχίζει να μετράει η εβδομηκοστή εβδομάδα του προφήτη Δανιήλ. Επομένως και η εκκλησία απουσιάζει την περίοδο των 7 χρόνων που πέφτει η οργή Του Θεού στην ανθρωπότητα.

11. Η περίοδος της επταετίας αφορά αποκλειστικά το λαό Ισραήλ

Ενώ στα πρώτα τρία κεφάλαια της Αποκάλυψης η εκκλησία αναφέρεται 19 φορές, από το 4^ο και μετά και μέχρι το 19^ο δεν αναφέρεται καθόλου. Γιατί; Διότι με τη προσταγή:

- «Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. ... Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.» (Δανιήλ θ' 24 και 27)

Οι 70 αυτές εβδομάδες αφορούν αποκλειστικά την ιστορία του λαού Ισραήλ. Οι πρώτες 69 οδηγούν στην πρώτη έλευση του Κυρίου μας επί της γης ενώ η τελευταία - η εβδομηκοστή εβδομάδα - αρχίζει με την αρπαγή της εκκλησίας και οδηγεί προς τη δεύτερη έλευση του Κυρίου επί της γης.

Επομένως, μετά από μία μεγάλη παρένθεση που αρχίζει με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. και κλείνει με την αρπαγή της εκκλησίας (και ο Λόγος Του Θεού ονομάζει αυτή την περίοδο ως «οι καιροί των εθνών» (Λουκάς κα' 24), ο Πατέρας Θεός στρέφει και πάλι το βλέμμα Του στον εκλεκτό Του Λαό κατά την περίοδο της μεγάλης θλίψης. Υπάρχουν ιδιαίτερες αναφορές μέσα στην Αποκάλυψη για το σχέδιο και την πρόνοια Του Θεού προς το λαό Ισραήλ κατά την περίοδο αυτή, ώστε να επιστρέψουν και να επιβλέψουν εις εκείνον, τον οποίον εξεκέντησαν (Ιωάννης ιθ' 37).

- «Διότι δεν θέλω να αγνοήτε, αδελφοί, το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήτε, ότι τύφλωσις κατά μέρος έγεινεν εις τον Ισραήλ, εωσού εισέλθη το πλήρωμα των εθνών, και ούτω πας ο Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι γεγραμμένον· Θέλει ελθεί εκ Σιών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψει τας ασεβείας από του Ιακώβ· Και αύτη είναι η παρ' εμού διαθήκη προς αυτούς, Όταν αφαιρέσω τας αμαρτίας αυτών.» (Ρωμαίους ια' 25-27)